

[۹۸۹-۲۱] ۱۴؛ جلد: ییماج مذهب، ۴۱۱ گگ، اندازه: ۲۰×۱۴ سم [ف: ۲۱]

الفتاوى الزينية في فقه الحنفية / فقه / تركى و عربى al-fatâwi-z zaynîya fî fiqh-il hanafîyya

ابن نجيم، زین الدین بن ابراهیم، - ۹۷۰ قمری
ebn-e nojaym, zeyn-od-dîn ebn-e ebrâhîm (- ۱۵۶۳)
كتابی است در فقه حنفی به صورت پرسش و پاسخ که احمد فرزند زین الدین (پسر مؤلف) جمع آوری نموده و شمس الدین محمد فرزند جمال الدین عبدالله شهابی، شاگرد ابن نجیم، فتاوی وی را به صورت پراکنده و بدون ترتیب نگاشته شده و مراجعة به آن مشکل بوده، بر اساس کتب فقهی مرتب کرده است. این کتاب از آغاز طهارت تا پایان فرائض را شامل است که ترجمه ترکی آن نیز با ذکر شماره مربوطه به صورت منظم مضبوط می‌باشد. تاریخ کتاب فتاوی توسط فرزند از سال ۹۶۵ هجری و جمع آوری آن در یک مجموعه بعد از ۹۷۰ هجری بوده است و ترتیب سازی بر اساس کتب فقهی نیز پس از آن تاریخ است.
(سید محمود مرعشی)

چاپ: انظر المعجم ص ۲۶۶؛ مصر، ۱۳۲۲ق.
[کشف الظنون ۱۲۲۳/۲؛ هدیة العارفين ۳۷۸/۱؛ الاوقاف العامة بغداد ۵۰/۱/۱]

۱. خوانسار؛ فاضل خوانساری؛ شماره نسخه ۳۷: آغاز: الحمد لله و كفى و سلام عباده الذين اصطفى و بعد فلما يسر الله تعالى باتمام كتاب الأشيا و النظائر الفقهية ...
خط: نسخ نازیبا، بی کا، تا: ۹ ذیحجه ۹۸۱ق؛ مصحح، با علامت بالغ؛ ۲۱ گگ، سطر، اندازه: ۱۳×۱۸/۵ سم [ف: ۱-۳۱]

۲. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه ۱۱۶۳۱/۲: آغاز: حمدًا لمن أبرز العالم على حسن ترتيب و نظام و إنشاء دعائم أهل المعرفات و له الفضل العالم؛ انجام: أجاب للزوج الرابع و لكل من الأبوين السادس و الباقى للابن و الله تعالى أعلم.
خط: نسخ، کا: محمد امین فرزند احمد، تا: ۱۳۰۶ق؛ مصحح، محسنی، مجدول؛ جلد: مشمعی، ۴۴ گگ (۳۰-۱-۲۵۸)، ۲۳ سطر (۱۱×۱۸)، اندازه: ۱۴/۵×۲۱/۵ سم [ف: ۲۹-۳۹]

الفتاوى السراجية / فقه / عربى al-fatâwi-s sirâjîyyi

سراج الدين اوشى، على بن عثمان، - ۹۵۷ قمری
serâj-od-dîn  اٽ، alî ebn-e o'smân (- ۱۱۸۰)
كتاب جامع و مختصر فتواي است که مؤلف با استناد به فتاوی اهل سنت به مسائل و فوائد فقه حنفی پرداخته است.

مشهد؛ رضوى؛ شماره نسخه ۳۱۷۴۴: آغاز: بسم الله، قال العبد الصغير تولاه ۱ ... بعصمه و حسن اسلامه
برحمة هذا اختصرته من كتاب سبق مني جمعه و تصنيفه؛ انجام:

داده و گاه گاهی از امام شافعی و دیگران نقل اقوالی کرده ولی ترجیح قول و فتاوی امام ابوحنیفه را داده است. بدینخانه نسخه کتنی که در اینجا از آنها نام برده ایم چه مطبوع و چه چاپ نشده در کتابخانه هایی که در دسترس نگارنده است نیست که با آنها این کتاب را مقابله نماییم. عبارت مذکور در کشف الظنون این است: «مختار في فروع الحنفية» لابی الفضل مجدد الدین عبدالله بن محمود بن مودود الموصلى الحنفی المتوفى سنة ثلاث و ثمانين و ستمائه اوله: الحمد لله على جزيل نعماته الخ. ثم شرحه و سماه «الأخيار» اوله: الحمد لله الذى شرع لنا ديناً قويمًا الخ. ذكر فيه انه جمع في [شانه] مختصرًا سماه «المختار للفتاوى» واختار فيه قول الامام ابی حیفه فتداوته الايدي فطلبوا منه شرحًا فشرحه شرعاً اشار فيه الى علل المسائل و معانیها و ذكر فروعًا يحتاج اليها و يعتمد في القتل عليها الخ ...». مشتمل بر کتاب طهارت تا آخر اثر (۵۴ کتاب) می‌باشد پس از آن مسائل متفرقه فقه نگاشته شده است.

تهران؛ سپهسالار؛ شماره نسخه ۲۳۷۶: انجام؛ من شوم تلک المعصیه ان بطل جميع طاعاته والثانیه من اطاع

خط: نستعلق، بی کا، بی تا، افتادگی؛ انجام؛ مصحح، محسنی از کتب فقهیه عامه چون تحفة الفقهاء، فتاوى ظهیریه، تitarخانیه، جواهر، شرح وقاریه، هدایه، مضرمات، قدوری، فتاوى قاضی خان، مختار الفتاوى (مؤلف این کتاب برهان الدین علی مرغنانی (- ۵۹۲) می‌باشد که در کشف ۳۹۷/۲ ذکر شده و غیر از «المختار للفتاوى» است) و مفتاح الجنان، کنز العباد، فتاوى اوزجندی و کتب دیگری نوشته شده و احمد نامی که کلیه این حواشی را او نقل نموده نیز خود تعلیقاتی بر این کتاب دارد، از عبارتی که پشت ورق اول اصل کتاب است برمی آید که این نسخه در سال ۱۰۴۸ نوشته شده ولی ظاهرًا نسخه کهنه تر از این به نظر می‌آید؛ واقف: سپهسالار؛ کاغذ: سمرقندی، جلد: مقوایی، ۱۵۱ ص، ۲۴ سطر، اندازه: ۱۶/۵×۲۵ سم [ف: ۱-۵۴]

● فتاوى الخبرية لنفع البرية / فقه / عربى
fatâwî-l xiyrîyyi li-nafâ'il barîyya
گردآورندگان: محیی الدین و ابراهیم بن سلیمان احتمالاً (قرن ۱۲) مشتمل است بر فتاوى خیر الدین رملی (۱۰۸۱ق) در فقه حنفی از ابتدای طهارت تا پایان کتاب المیراث.

مشهد؛ رضوى؛ شماره نسخه ۷۸۲۶: آغاز: بسم الله، الحمد لله الذى وفق من اراد به الخير للتتفقه فى الدين؛ انجام؛ و على ازواجه و ذريته الحائزین اعلى الدرجات و الحمد للسبحانه على التمام.
خط: نسخ، کا: عبد الرحمن بن محمد شمس الدين ثوری، تا: قرن